

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta stanovená pro provedení směrnice uplynula dne 1. ledna 2003.

(¹) Úř. věst. L 206, 31.7.2001, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Cour administrative (Lucemburské velkovodství) ze dne 7. prosince 2004 ve věci Graham J. Wilson proti Conseil de l'Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg

(Věc C-506/04)

(2005/C 31/30)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Cour administrative (Správní soud) ze dne 7. prosince 2004 ve věci Graham J. Wilson proti Conseil de l'Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg (Pořádková komise Lucemburské advokátní komory), které došlo kanceláři Soudního dvora dne 9. prosince 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Cour administrative (Lucemburské velkovodství) žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. Musí být článek 9 směrnice 98/5 (¹) ze dne 16. února 1998 o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace, vykládán tak, že vylučuje opravné řízení tak, jak je upraveno zákonem ze dne 10. srpna 1991 ve znění zákona ze dne 13. listopadu 2002?
2. Konkrétně představují odvolací orgány, jakými jsou kárná a správní komise a odvolací kárná a správní komise „vnitrostátní opravné prostředky k soudu“ ve smyslu článku 9 směrnice 98/5 a musí být článek 9 vykládán tak, že vylučuje opravný prostředek, který ukládá předložení věci jednomu nebo více orgánům této povahy před tím, než existuje možnost předložit právní otázku „soudu“ ve smyslu článku 9?

a s výhradou pozdějšího rozhodnutí o příslušnosti správního soudnictví a o přípustnosti opravných prostředků, jelikož veškeré formální a meritorní důvody účastníků řízení zůstávají nedotčené, aby rozhodl o následujících otázkách:

3. Jsou příslušné orgány členského státu oprávněny podřídit právo advokáta členského státu trvale vykonávat povolání advokáta pod profesním označením udělovaným v domovském státě v oblastech činnosti upravených v článku 5 směrnice 98/5/ES požadavku ovládat jazyky tohoto členského státu?
4. Konkrétně mohou příslušné orgány vydat podmínku, že právo vykonávat povolání je podřízeno podmínce, že advokát složí ústní jazykovou zkoušku ze všech, nebo několika ze tří hlavních jazyků hostitelského členského státu, aby příslušné orgány mohly ověřit, zda advokát ovládá tyto tři jazyky, a pokud se jedná o tento případ, jaké jsou procesní záruky, které jsou požadovány, pokud existují?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/5/ES ze dne 16. února 1998 o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace (Úř. věst. L 77, 14.03.1998, s. 36).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Hoge Raad der Nederlanden ze dne 10. prosince 2004 ve věci Magpar VI BV proti Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-509/04)

(2005/C 31/31)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) ze dne 10. prosince 2004 ve věci Magpar VI BV proti Staatssecretaris van Financiën, který došel kanceláři Soudního dvora dne 13. prosince 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Hoge Raad der Nederlanden žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. Je třeba vykládat čl. 7 odst. 1 písm. bb) směrnice 69/335/EHS (¹), ve znění směrnice 73/79/EHS (²) v tom smyslu, že pokud společnost během pěti let po získání podílů v rámci sloučení podílů osvobozeného od daně z výnosu kapitálu, již tyto podíly nevlastní, jelikož společnost, ve které byly podíly drženy, byla předmětem sloučení, je třeba podmínky uvedené v tomto ustanovení směrnice uplatnit pro podíly v nabývajících společnostech?

2. Je pro otázku položenou výše v bodě 4.1. relevantní, že společnost, ve které byly podíly drženy, v důsledku vstupu v platnost právního sloučení s jinou společností již neexistuje (čl. 2:311 odst. 1 BW), takže v doslovném smyslu není možno hovořit o převodu podílů?

(¹) Směrnice Rady 69/335/EHS ze dne 17. července 1969 o nepřímých daních z kapitálových vkladů (Úř. věst. L 249, s. 25).

(²) Směrnice Rady 73/79/EHS ze dne 9. dubna 1973, kterou se mění oblast působnosti snížené sazby daně ze základního kapitálu, která se vztahuje na určité reorganizace společností podle čl. 7 odst. 1 písm. b) směrnice o nepřímých daních ze zvýšení základního kapitálu (Úř. věst. L 103, s. 13).

Žaloba podaná dne 13. prosince 2004 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království

(Věc C-510/04)

(2005/C 31/32)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 13. prosince 2004 žaloba směřující proti Belgickému království podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou K. Simonssonem a W. Wilsem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Belgické království nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/6/ES ze dne 18. února 2002 o ohlašovacích formalitách lodí připlouvajících do přístavů členských států Společenství nebo odplouvajících z nich (¹) tím, že nepřijalo veškeré nezbytné právní a správní předpisy k dosažení souladu s touto směrnicí, a v každém případě tím, že Komisi o těchto předpisech neuvědomilo;
2. uložil Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice ve vnitrostátním právním řádu uplynula dne 9. září 2003.

(¹) Úř. věst. L 67, 9.3.2002, s. 31.

Žaloba podaná dne 15. prosince 2004 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království

(Věc C-515/04)

(2005/C 31/33)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 15. prosince 2004 žaloba směřující proti Belgickému království podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou C. O'Reilly a R. Troostersem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Belgické království tím, že nepřijalo všechny právní a správní předpisy nezbytné k zajištění souladu se směrnicí Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími (¹), a v každém případě tím, že neinformovalo Komisi o této skutečnosti, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;
2. uložil Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 31. prosince 2002.

(¹) Úř. věst. L 212, 7.8.2001, s. 12.